

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.731 van 3 maart 2011
in de zaak A. 195.545/VII-37.682.**

In zake : Marie-José VAN DYCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Smeyers
kantoor houdend te Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Tussenkomen partij :
de BVBA MARMERWERKEN VERBAENDERT
die woonplaats kiest te Merksem
Bredabaan 811
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Walter Vermeulen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 februari 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 26 november 2009 waarbij het beroep van Marie-José Van Dyck tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 mei 2009, houdende het verlenen aan de BVBA Marmerwerken Verbaendert van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor marmerwerken, gelegen aan de Bredabaan 811 te Antwerpen (Merksem), slechts gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 203.761 van 6 mei 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingewilligd.

De verwerende en de tussenkomende partijen hebben verzoekschriften tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 4 juni 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswert heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekster heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 februari 2011.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Smeyers, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Jean-Michel Trésor, die loco advocaat Walter Vermeulen verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De BVBA Marmerwerken Verbaendert exploiteert een natuursteenbedrijf aan de Bredabaan 811 te Merksem.

Het bedrijf kreeg op 22 april 1982 een vergunning voor een termijn verstrijkend op 22 april 2012, doch ingevolge artikel 44 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ingekort tot 1 september 2011.

3.2. Op 12 januari 2009 dient de BVBA Marmerwerken Verbaendert een aanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van de bestaande inrichting.

3.3. Bij besluit van 29 mei 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen de gevraagde vergunning voor een termijn van vijf jaar.

3.4. Op 8 juli 2009 stelt de verzoekster bij de deputatie van de provincie Antwerpen administratief beroep in tegen voormeld besluit.

3.5. In het raam van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

3.6. Met het thans bestreden besluit van 26 november 2009 wijst de deputatie van de provincie Antwerpen het beroep grotendeels af. Er worden weliswaar een aantal bijkomende milieuvoorwaarden opgelegd, maar de beroepen vergunning als dusdanig wordt in beroep bevestigd.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoekster roept in een eerste middel de schending in van artikel 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : inrichtingsbesluit) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen :

"doordat verwerende partij bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag niet heeft nagegaan en bijgevolg niet heeft gemotiveerd of de verandering van een hinderlijke inrichting door uitbreiding en toevoeging in overeenstemming was met het van toepassing zijnde gewestplan, waar het gebied waar de aanvraag betrekking op heeft is ingekleurd als woongebied

terwijl een vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag, gelet op de bindende en verordenende kracht van deze plannen de van toepassing zijnde plannen van aanleg in acht dient te nemen en dient te motiveren waarom de milieuvergunningsaanvraag al dan niet in overeenstemming is met het van toepassing zijnde plan van aanleg".

In een eerste onderdeel van het middel zet de verzoekster uiteen dat de inrichting wegens haar intrinsiek hinderlijk en storend karakter niet bestaanbaar is met het woongebied en niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving van de Van Praetlei, zijnde een "historisch en dichtbevolkt woonsteegje". Voorts stelt de verzoekster dat de inrichting enkel thuishoort in een KMO-zone of in een industriezone.

In het tweede onderdeel gaat de verzoekster in op de in het bestreden besluit opgegeven motieven inzake de planologische verenigbaarheid van de inrichting. De opgegeven motieven zouden niet afdoende zijn in het licht van de in het beroepsschrift opgeworpen bezwaren en het in het kader van de

beroepsprocedure uitgebrachte advies van het Agentschap Ruimtelijke Ordening van 19 augustus 2009.

5. De verwerende partij antwoordt als volgt :

"Volgens het gewestplan Antwerpen van 3 oktober 1979 zijn de bewuste gronden gelegen in woongebied. Het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (het 'Inrichtingsbesluit') stelt in artikel 5.1.0. dat woongebieden 'bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven (...) mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving'.

Verzoekster beweert dat verweerster bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag niet heeft nagegaan (eerste onderdeel), en bijgevolg niet heeft gemotiveerd (tweede onderdeel) of de vergunningsaanvraag in overeenstemming was met het toepasselijke gewestplan.

Dit middel mist feitelijke grondslag.

Het middel is hoofdzakelijk gesteund op de stelling van verzoekster dat de activiteiten van de exploitant te veel hinder zouden veroorzaken. Verzoekster beweert dat de exploitatie (i) niet bestaanbaar is met de bestemming 'woongebied', en (ii) niet kan worden toegelaten in woongebied gelet op de niet-verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving. Deze stelling van verzoekster is hoofdzakelijk gebaseerd op haar (niet-bewezen) bewering dat de exploitatie te veel hinder veroorzaakt om te kunnen voldoen aan de twee zojuist vermelde voorwaarden.

Het dossier bevat echter voldoende elementen opdat verweerster terecht mocht besluiten dat 'de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften'. In concreto zijn er talrijke elementen die de bewering van verzoekster dat 'de inrichting een intrinsiek hinderlijk en storend karakter heeft' (...), voldoende weerleggen:

Zo vermeldt het gunstig advies d.d. 20 augustus 2009 van de afdeling van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, bevoegd voor Milieuvergunningen:

- De exploitant bevestigde dat op het achterliggende terrein gelegen aan de Van Praetlei enkel laad- en losactiviteiten plaatsvinden, en dat er nooit platen in stukken worden gezaagd. Er wordt steeds zeer rustig met de heftruck gereden (...);
- De aangebrachte materialen worden gelost weg van de woning van de beroeper. De exploitant gaat enkele garageboxen op het terrein afbreken, waardoor er meer plaats beschikbaar is om te laden en lossen, waardoor de afstand tussen de woning en de laad- en loszone vergroot (...);

- De aanwezigheid van trucks op deze laad- en loszone kan aanleiding geven tot tijdelijke geluid- en trillingshinder, maar gezien de intensiteit van de leveringen kan deze hinder beschouwd worden als normale burenhinder (...);
- Tijdens het plaatsbezoek werd geen significante geluid- of trillingshinder vastgesteld. (...) Er wordt gebruik gemaakt van geluidsarme zagen in de werkplaats. De toegang van de werkplaats is voorzien van plastic flappen. De exploitant deelde mee dat er gemiddeld gezien 1 levering van materiaal per 14 dagen plaatsvindt (...);
- Uit het bovenstaande blijkt dat de inrichting mits bijzondere vergunningsvoorwaarden een aanvaardbare hinder teweegbrengt t.o.v. de omgeving (...).

De deputatie mocht in het bestreden besluit dan ook terecht concluderen dat 'de hinder veroorzaakt door deze inrichting alleszins zo beperkt mogelijk wordt gehouden voor de omwonenden'.

Bovendien wordt er op gewezen dat verzoekende partij reeds in 1990 naast het bedrijf van de exploitant is gaan wonen. Aangezien huidige situatie identiek is aan de situatie anno 1990 - en reeds decennia lang daarvoor - moet geconcludeerd worden dat verzoekende partij (...) ten tijde van de aankoop van haar woning op de hoogte was van de aard en de gevolgen van de exploitatie, en de situatie dan ook heeft aanvaard.

Volgens verzoekster 'kan niet ontkend worden dat de Van Praetlei (...) een historisch en dichtbevolkt woonsteegje is', en verzoekster besluit dat 'er geen betwisting kan over bestaan dat de door de exploitant aangevraagde verandering de woonfunctie van het betrokken gebied (...) in het gedrang brengt' (...). Deze beweringen schetsen een vertekend beeld van de betrokken omgeving, en worden tegengesproken door onderstaande gegevens:

- In het advies dat 'Stadsontwikkeling/bedrijven/centrum tegen lucht- en waterverontreiniging (SW/BDR/CLW)' op 13 mei 2009 verstrekke, in het kader van de vergunningsprocedure in eerste aanleg, wordt namelijk gesteld dat er in het binnengebied van de betreffende bouwblok 'enkel nog handelszaken aanwezig' zijn;
- Dit werd bevestigd tijdens de zitting van de provinciale milieuvergunningscommissie op 17 november 2009; toen werd namelijk verklaard: 'schuin tegenover (het bedrijf van de exploitant) ligt het bedrijf van Cel-Pro-Phar, waar alle nachten transporten gebeuren. Dit bedrijf heeft recent nog een vergunning voor 20 jaar gekregen'. Deze verklaring werd door verzoekster overigens niet tegengesproken, noch tijdens de zitting van de provinciale milieuvergunningscommissie, noch in haar verzoekschrift gericht aan Uw Raad.

Op het vlak van stedenbouwkundige verenigbaarheid van de exploitatie, stelde het Agentschap RO-Vlaanderen ('ARO', dat momenteel 'agentschap Ruimte en Erfgoed' heet) dat uit luchtfoto's daterend van 1969 kan worden afgeleid dat alle constructies van het gebouwencomplex van de exploitant er toen (in 1969) al stonden. Dit betekent dat de constructies minstens dateren van vóór de inwerkingtreding van het gewestplan en dus geacht kunnen worden vergund te zijn. Gelet op de luchtfoto's d.d. 1969 heeft ARO haar advies gewijzigd in een gunstig advies voor een tijdelijke vergunning van 5 jaar met het oog op herlokalisatie.

Bovendien wordt opgemerkt dat zelfs in de hypothese dat de ruimtelijke

ordering zou zijn geschaad, er kan afgeweken worden van de stedenbouwkundige voorschriften. Hierbij kan er rekening gehouden worden met een termijn die nodig is om de inrichting te herlokaliseren, waarbij deze termijn ten hoogste gelijk is aan vijf jaar (artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex RO). Het advies van ARO ter zake werd door de deputatie (in navolging van het advies van de PMVC) in aanmerking genomen. Het bestreden collegebesluit werd bevestigd wat betreft vergunningstermijn (60 maanden), mits aanpassing van de voorwaarden zodat de hinder voor de omgeving wordt beperkt tot een aanvaardbaar niveau. Het gaat om een bestaand bedrijf en de termijn van vijf jaar laat toe om een alternatieve locatie te vinden.

Het is overigens merkwaardig dat verzoekster herhaaldelijk beweert dat verwerende partij zich heeft 'verschuild' achter dit advies van het ARO, terwijl verzoekster zélf - in het gehele derde middel - het belang van adviezen onderstreept.

Uit bovenstaande gegevens blijkt duidelijk dat: (i) verwerende partij zorgvuldig is te werk gegaan bij het voorbereiden van het dossier, en vervolgens haar beslissing heeft genomen met kennis van zaken, (ii) dat voldoende werd onderzocht of de exploitatie in overeenstemming was met het toepasselijke gewestplan, en (iii) dat deze beslissing ook afdoende werd gemotiveerd".

6. In de memorie van wederantwoord repliceert de verzoekster, met betrekking tot het eerste onderdeel van het middel, dat de argumentatie van de verwerende partij enkel betrekking heeft op de milieuhygiënische beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag, dat in de rechtspraak van de Raad van State evenwel duidelijk wordt gesteld dat een motivering van milieuhygiënische aard niet tegemoet komt aan artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit en dat de verwerende partij bijgevolg niet voldaan heeft aan haar verplichting om na te gaan of de vergunningsaanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming woongebied. Voorts stelt de verzoekster dat een selectieve lezing wordt gegeven aan het advies van de dienst stadsontwikkeling, dat dit advies immers niet alleen vermeldt dat er in het binnengebied enkel nog handelszaken aanwezig zijn, maar ook dat de exploitatie van de tussenkomende partij de enige is in de onmiddellijke omgeving die op productie is gericht en net daardoor hinderlijk is voor de omgeving van de Van Praetlei. De verzoekster benadrukt dat ter verantwoording van de bestreden beslissing niet op geloofwaardige wijze kan worden verwezen naar de beslissing in eerste aanleg omdat deze precies zeer kritisch was op het vlak van de bestaanbaarheid van de inrichting met de bestemming woongebied. Evenmin zou het aanvullend advies van het Agentschap Ruimtelijke Ordening in

dat verband dienstig zijn omdat uit dit advies niet blijkt dat de aanvraag werd getoetst aan het bestemmingsvoorschrift woongebied.

Met betrekking tot het tweede onderdeel herhaalt de verzoekster dat er van een afdoende motivering geen sprake is, dat het louter beschrijvend gegeven dat er meerdere handelszaken aanwezig zijn in de omgeving niet volstaat om te concluderen tot de verenigbaarheid van de vergunde exploitatie met de onmiddellijke omgeving, dat een milieuhygiënische motivering niet tegemoet komt aan artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit en dat de afwezigheid van een afdoende motivering des te meer klemmt in het licht van het ongunstig advies van het Agentschap Ruimtelijke Ordening van 19 augustus 2009.

7. De tussenkommende partij gaat niet ten gronde in op het middel.

Beoordeling

8. Het wordt niet betwist dat de vergunde inrichting volgens het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, gelegen is in woongebied.

Artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit bepaalt :

"De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving".

Krachtens voormelde bepaling kunnen inrichtingen voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf enkel in woongebied worden toegestaan onder de dubbele voorwaarde dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving. Bij het

beoordelen van de bestaanbaarheid dient rekening te worden gehouden met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor een inrichting inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het woongebied. Bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving dient te worden uitgegaan van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard, het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die het bijzonder plan van aanleg van het gebied aan die omgeving heeft gegeven.

In de aanhef van het bestreden besluit worden de adviezen weergegeven waarin met betrekking tot de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de inrichting het volgende wordt gesteld :

"Gelet op het ongunstig advies dd. 19 augustus 2009 van het Agentschap RO-Vlaanderen (ARO) (kenmerk 8.00/11002/2832.1); op volgende elementen uit dit advies:

1. De aanvraag is volgens het gewestplan Antwerpen KB 03/10/1979 gelegen in een woongebied.
2. Overwegende dat woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf (voor zover deze om redenen van een goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd), voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsbedrijven, voor toeristische voorzieningen, alsmede voor agrarische bedrijven voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.
3. Uit (het) toegezonden dossier blijkt dat de milieuvergunning van 1982 beperkt was tot het gedeelte gelegen langs de Bredabaan 811.
Thans wordt ook het gedeelte dat paalt aan de Van Praetlei (omschreven als magazijn en garage) in de milieuvergunning betrokken.
4. Nergens kan ik uit het dossier afleiden dat voor de constructies in de huidige aanvraag omschreven als magazijn en garage een stedenbouwkundige vergunning is verleend, tevens wordt in het beroepschrift gewag gemaakt van houten constructies waarvoor mijn inziens zeker geen stedenbouwkundige vergunning is verleend.
5. Door het verleggen van de toegang met zwaar verkeer tot het bedrijf (van de Bredabaan naar Van Praetlei) en gelet op de moeilijke toegang en leveringszone wordt een onveilige situatie geschapen conform het schrijven van de Afdeling Milieu-inspectie d.d. 23/12/2004. Deze toegang is sinds enkele jaren verlegd zonder dat hiervoor een milieuvergunning is verleend.

6. Overwegende dat volgens de voorschriften gevoegd bij het gewestplan Antwerpen, ambachtelijke en kleinbedrijven zijn toegelaten in het woongebied, voor zover deze redenen van een goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd.
7. Overwegende dat de capaciteit van het gezamenlijk elektrisch vermogen wordt gebracht van 30 naar 70 kW.
Overwegende dat uit het ingediende dossier niet kan worden uitgemaakt dat alle constructies beschikken over een stedenbouwkundige vergunning. Overwegende dat om reden van de goede ruimtelijke ordening, de moeilijke toegang tot het bedrijf en de hinder die ontstaat bij het leveren van de materialen via de Van Praetlei en het beroepschrift van meester Smeyers namens mevrouw Van Dijck gefundeerd is.
8. Derhalve dient het bedrijf te worden geherlokaliseerd naar een KMO-zone. Ongunstig voor het verlenen van een milieuvergunning in beroep om bovenvermelde reden.

(...)

Gelet op het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC) dd. 29 september 2009 waarbij de PMVC voorstelt om de termijn te verlengen met één maand; op volgende elementen :

(...)

3. Stedenbouwkundige verenigbaarheid

- Het ARO verleent een ongunstig advies : De inrichting is gelegen in woongebied. Niet alle constructies beschikken over een stedenbouwkundige vergunning. De milieuvergunning van 1982 was beperkt tot het gedeelte gelegen langs de Bredabaan 811. Nu wordt ook het gedeelte dat paalt aan de Van Praetlei, omschreven als magazijn en garage, in de milieuvergunning betrokken. Uit het dossier kan niet worden afgeleid dat hiervoor een stedenbouwkundige vergunning is verleend. In het beroepschrift wordt ook gewag gemaakt van houten constructies waarvoor volgens het ARO zeker geen stedenbouwkundige vergunning is verleend. Door het verleggen van de toegang met zwaar verkeer tot het bedrijf van de Bredabaan naar de Van Praetlei, en gelet op de moeilijke toegang en leveringszone wordt een onveilige situatie geschapen (cf. schrijven van de AMI d.d. 23 december 2004). Om reden van de goede ruimtelijke ordening, de moeilijke toegang tot het bedrijf en de hinder die ontstaat bij het leveren van de materialen via de Van Praetlei, verleent het ARO een ongunstig advies en stelt zij dat het ingediende beroep gegrond is. Het bedrijf dient volgens het ARO geherlokaliseerd te worden naar een KMO-zone.
 - Gelet op het advies van het ARO en gelet op de verklaringen van de vertegenwoordigers van de beroepsindieners en de exploitant stelt de PMVC een termijnverlenging voor opdat de exploitant volgende zaken zou verduidelijken :
 - De exploitant dient de stedenbouwkundige situatie van het bedrijf aan te tonen aan de hand van eventuele stedenbouwkundige vergunningen, of, als die er niet zijn omdat de constructies zouden dateren van vóór de Wet op de Stedenbouw, aan de hand van ander bewijsmateriaal, bij voorkeur met foto's.
 - De exploitant dient de wijzigingen/uitbreidingen aan het bedrijf die dateren van na de Wet op de Stedenbouw duidelijk in kaart te brengen.

- Het ARO merkt op dat uit de exploitatievergunning d.d. 1982 blijkt dat de toegang voor het vrachtverkeer toen nog langs de Bredabaan lag. Nu merkt de exploitant tijdens de zitting op dat de toonzaal daar al veel langer gesitueerd is. De exploitant dient dan ook te verduidelijken sinds wanneer de toegang voor het vrachtverkeer naar de Van Praetlei werd verlegd. Hij dient ook toe te lichten waarom die toegang niet meer via de Bredabaan kan gebeuren.
- Gelet op (de) beperkte hervergunningstermijn van het schepencollege tot 1 september 2016 met het oog op herlokalisatie en gelet op het feit dat de exploitant zelf hier niet tegen (in) beroep is gegaan, dient de exploitant te verduidelijken hoe hij de verdere toekomst van zijn bedrijf ziet, of hij herlokalisatie overweegt en met welke timing.

(...)

Gelet op het deels gunstig-ongunstig advies dd. 17 november 2009 van de PMVC; op volgende elementen uit dit advies :

(...)

3. Stedenbouwkundige verenigbaarheid.

- Het ARO heeft uit luchtfoto's d.d. 1969 kunnen afleiden dat alle constructies van het gebouwencomplex van de exploitant er toen al stonden. Dit betekent dat de constructies minstens dateren van vóór de inwerkingtreding van het gewestplan en dus geacht kunnen worden vergund te zijn. Het ARO beschikt niet uit gegevens waaruit afgeleid kan worden wanneer de toegang via de Bredabaan werd verlegd naar de Van Praetlei. Gelet op de luchtfoto's d.d. 1969 kan het ARO een gunstig advies verlenen voor een tijdelijke vergunning van 5 jaar met het oog op herlokalisatie, zoals opgenomen in het schepencollegebesluit.
(...)"

De motieven waarmee de verwerende partij haar stedenbouwkundige toetsing van de vergunningsaanvraag uitdrukt, luiden als volgt :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan Antwerpen, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn: woongebied;

Overwegende dat het ARO uit luchtfoto's d.d. 1969 heeft kunnen afleiden dat alle constructies van het gebouwencomplex van de exploitant er toen al stonden; dat dit betekent dat de constructies minstens dateren van vóór de inwerkingtreding van het gewestplan en dus geacht kunnen worden vergund te zijn; dat het ARO niet beschikt over gegevens waaruit afgeleid kan worden wanneer de toegang via de Bredabaan werd verlegd naar de Van Praetlei; dat gelet op de luchtfoto's d.d. 1969 het ARO een gunstig advies kan verlenen voor een tijdelijke vergunning van 5 jaar met het oog op herlokalisatie;

Overwegende dat het advies van de ARO ter zake in aanmerking wordt genomen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting,

die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat uit voornoemd bijkomend onderzoek van de ARO blijkt dat er zich op stedenbouwkundig vlak geen probleem stelt; dat gelet op de strikte bijzondere voorwaarden, voorgesteld door de PMVC en op het feit dat de vergunning voor een beperkte termijn wordt verleend, de hinder veroorzaakt door deze inrichting alleszins zo beperkt mogelijk wordt gehouden voor de omwonenden".

In de hiervoor weergegeven eigen redengeving van de verwerende partij wordt niet ingegaan op de bestaanbaarheid met het woongebied noch op de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving. In zoverre het bestreden besluit verwijst naar de "strikte bijzondere voorwaarden" en de beperkte hinder voor de omwonenden, betreft het louter milieuhygiënische overwegingen die de vraag naar de stedenbouwkundige bestaanbaarheid en verenigbaarheid van de inrichting niet dienstig kunnen beantwoorden. Derhalve wordt vastgesteld dat in het bestreden besluit geen enkel motief wordt gegeven dat de door de verwerende partij getrokken conclusie nopens de verenigbaarheid van de inrichting met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, kan schragen.

In de mate dat in de motivering van het bestreden besluit wordt verwezen naar het advies van het Agentschap Ruimtelijke Ordening dat "in aanmerking wordt genomen", geldt de vaststelling dat voormeld Agentschap op 19 augustus 2009 een eerste advies uitbracht dat ongunstig was over de aanvraag. In dat advies wordt inzonderheid overwogen dat "om reden van de goede ruimtelijke ordening, de moeilijke toegang tot het bedrijf en de hinder die ontstaat bij het leveren van de materialen via de Van Praetlei (...) het beroepschrift van (...) meester Smeyers namens mevrouw Van Dijck gefundeerd is" en verder dat "het bedrijf (derhalve dient) te worden geherlokaliseerd naar een KMO zone". Uit dit advies kan niet worden afgeleid dat de inrichting stedenbouwkundig verenigbaar is, veeleer blijkt het tegendeel. In het advies van 17 november 2009 van de Provinciale Milieuvergunningscommissie wordt voorts melding gemaakt van een

tweede advies van het Agentschap Ruimtelijke Ordening waarin het volgende is gesteld :

"Het ARO heeft uit luchtfoto's d.d. 1969 kunnen afleiden dat alle constructies van het gebouwencomplex van de exploitant er toen al stonden. Dit betekent dat de constructies minstens dateren van vóór de inwerkingtreding van het gewestplan en dus geacht kunnen worden vergund te zijn. Het ARO beschikt niet uit gegevens waaruit afgeleid kan worden wanneer de toegang via de Bredabaan werd verlegd naar de Van Praetlei. Gelet op de luchtfoto's d.d. 1969 kan het ARO een gunstig advies verlenen voor een tijdelijke vergunning van 5 jaar met het oog op herlokalisatie, zoals opgenomen in het schepencollegebesluit".

Ook in voormeld advies wordt niet stilgestaan bij de bestaanbaarheid met de bestemming woongebied noch bij de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving. De ruimtelijke toestand die uit luchtfoto's van 1969 blijkt, zegt niets over de inpasbaarheid van de inrichting in het huidige woongebied.

In de memorie van antwoord verwijst de verwerende partij vruchteloos naar de mogelijkheid om op grond van artikel 5.6.7, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een herlokalisatievergunning te verlenen. In de eerste plaats heeft de verwerende partij zich in het bestreden besluit niet uitdrukkelijk op die bepaling beroepen. Bovendien is de herlokalisatievergunning bedoeld voor inrichtingen waarvan de exploitatie geheel of ten dele niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, wat bezwaarlijk te verzoenen is met het bestreden besluit waarin precies wordt besloten tot de verenigbaarheid van de inrichting in kwestie met de gewestplanbestemming.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 26 november 2009 waarbij het beroep van Marie-José Van Dyck tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 mei 2009, houdende het verlenen aan de BVBA Marmerwerken Verbaendert van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor marmerwerken, gelegen aan de Bredabaan 811 te Antwerpen (Merksem), slechts gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie maart tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin